

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 107/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
M. C.	został oskarżony o to, że: w bliżej nieustalonym czasie, lecz nie wcześniej niż w dniu 13.11.2014r. i nie później niż w dniu 22 sierpnia 2017r. w W. podrobił w celu użycia za autentyczny podpis		

	<p>K. C. na dokumentach zatytułowanych: „Wniosek o zaliczenie opłaty od wniosku o zmianę danych w KRS” z dnia 13.11.2014r.; „Wniosek o zmianę danych podmiotu rejestracji przedsiębiorców” z datą wpływu 23.10.2015r.; „Wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestracji przedsiębiorców” z datą wpływu 22.08.2017r.; „Nowa lista wspólników (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” z dnia 13.11.2014r.; „Protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 13.11.2014r.”; „Uchwała nr 1 i 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników” z dnia 13 listopada 2014r.; „Lista obecności na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu (...) Sp. z o.o. odbyłym w dniu 13 listopada 2014 roku”, a następnie tak podrobionymi dokumentami działając w tożsamym celu posłużył się, składając je w KRS przy Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 270 §1 kk</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	

<p>W przeszłości K. C. zawarł umowę spółki z A. Ż. – spółka pod firmą (...) sp. z o.o.” miała zajmować się informatyką oraz audytem środków unijnych. Do 2010r. prezesem zarządu była A. Ż., następnie zaś K. C.. W 2011r. spółka wspólnie z innym podmiotem zawarła umowę na realizację projektu finansowanego za pośrednictwem PARP.</p> <p>W 2012r. miejsce K. C. jako prezesa zarządu zajął oskarżony M. C., który funkcję tę pełnił do października 2018r., K. C. zaś został prokurentem spółki.</p> <p>W 2014r. wobec problemów finansowych spółki, wynikających z realizacji zleceń niezwiązanych z projektem realizowanym dla PARP, spółka popadła w zadłużenie, w związku z czym PARP odmówiła wypłaty środków za kolejny etap projektu.</p> <p>W dn. 01.09.2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w D. zajął udziały oskarżonego M. C. w spółce (...) na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, wystawionego przez I. i zawiadomił o wszczęciu z nich egzekucji (k. 21/151 – t.I)</p> <p>W dn. 04.11.2014r. analogiczne zawiadomienie, dotyczące</p>	<ul style="list-style-type: none"> - pismo A. Ż. z zał. (k. 7-19, 37-42, 56-500, 570-667, 676-668) - pismo Urzędu Miejskiego w M. z zał. (K. 34 - opinia z zakresu pisma ręcznego (k. 44-50, 737-738) - zeznania A. Ż. (k. 697699, 3v-4v) - częściowo zeznania K. C. (k. 737 738, 5v) 	
---	--	--

egzekucji na rzecz (...) SA, wystosował Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa (k. 27/151)

W 2014r. przeniesiona została też siedziba spółki, jednak bez zaktualizowania informacji tej w KRS.

W dn. 13.11.2014r. oskarżony M. C. złożył do KRS „wniosek o zaliczenie opłaty od wniosku o zmianę danych w KRS” (k. 36/151), następnie zaś w dn. 23.10.2015r wniosek o zmianę danych podmiotu rejestracji przedsiębiorców” (k. 42/151) wraz z dokumentami, uzasadniającymi zmianę, jednak wniosek został odrzucony zarządzeniem z dn. 02.06.2016r. (k. 53/151). Oba wskazane dokumenty zawierały podrobione przez oskarżonego podpisy K. C..

Po raz kolejny wniosek taki oskarżony złożył w dn. 22.08.2017r. (k. 56/151); na dokumencie tym oskarżony również nakreślił podpis K. C.. Dodatkowo do wniosku dołączone były zawierające podrobione przez oskarżonego podpisy K. C. dokumenty w postaci (k. 107/151):

- „Nowej lista wspólników (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” z

<p>dnia 13.11.2014r.; (k. 115/151)</p> <p>- „Protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą w W. z dnia 13.11.2014r.” (k. 112/151) zawierający „Uchwałę nr 1 i 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników” z dnia 13 listopada 2014r.; (k. 113/151) wraz z listą obecności na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu (...) Sp. z o.o. odbyłym w dniu 13 listopada 2014(k. 114/151).</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>		

<p>- zeznania A. Ź. (k. 697699, 3v-4v)</p>	<p>Sąd obdarzył zeznania świadka wiarą w zakresie, w jakim dotyczyły one faktów – znajdują one potwierdzenie w złożonej do akt sprawy dokumentacji, pochodzącej z akt rejestrowych spółki, z tych też przyczyn Sąd nie znalazł podstaw, by zeznaniom tym odmówić wiary.</p>	
<p>- zeznania K. C. (k. 737 738, 5v)</p>	<p>Zeznania K. C. Sąd obdarzył wiarą w takim tylko zakresie, w jakim wynika z nich udział w przeszłości świadka w spółce (...) sp. z o.o. – w powyższej części zeznania te korespondują z zeznaniami A. Ź., z tych też przyczyn Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiary. Za niewiarygodne natomiast, jako sprzeczne w opinię biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, Sąd uznał natomiast zeznania te w części, w jakim świadek zaprzeczył, by rozpoznał badane przez biegłego podpisy dowodowe jako własne. Złożenie przez świadka zeznań w powołanej części Sąd przypisał dążeniu świadka do poprawy sytuacji procesowej syna.</p>	
<p>- opinia z zakresu pisma ręcznego (k. 44-50, 737-738)</p>	<p>Sąd obdarzył opinię biegłego wiarą w całości – opinia pisemna wraz z uzupełniającą opinią ustną, traktowane jako całość, pozostają pełne,</p>	

jasne i pozbawione sprzeczności, a sformułowane w nich wnioski zrozumiałe. Sąd nie stwierdził błędów w zakresie przeprowadzonych przez biegłego czynności badawczych ani dowolności w zakresie wysnutych następnie na tej podstawie wniosków, które Sąd uznał za znajdujące oparcie w aktualnych wskazaniach wiedzy. Zaznaczyć należy, że opiniując uzupełniająco na rozprawie biegły w sposób szczegółowy opisał cechy pisma ręcznego, niepodlegające zmianom w całym dorosłym okresie życia człowieka, a tym samym przydatne do oparcia na nich badań grafizmu, umożliwiającymi sformułowanie wniosków o charakterze kategoriycznym. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by opinii tej odmówić wiary.

- pozostałe dowody i dokumenty jw

Dowody te zostały zgromadzone prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do przepisów regulujących ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł

	podstaw, by odmówić im wiary.	
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
- wyjaśnienia oskarżonego (k. 689, 512)	Sąd odmówił wiary stanowisku procesowemu oskarżonego, z którego wynika jego nieprzyznanie się do popełnienia zarzuczonego mu czynu – pozostaje ono sprzeczne z wnioskami zawartymi w opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego. Sąd stanowisko procesowe oskarżonego przypisał realizowanej linii obrony.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięciaz wyroku	Oskarżony
#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		

Znamiona czynu z **art. 270 §1 kk** – w brzmieniu sprzed 01.10.2023r. - wypełnia ten, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa – czyn ten zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Znamiona czasownikowe przestępstwa określonego w art. 270 §1 kk (zwanego fałszem materialnym dokumentu) wyrażono określeniami: "podrabia", "przerabia", "używa". Podrabianiem jest – jak była o tym częściowo mowa powyżej – nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. W grę może wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu dokumentu wraz z podpisem, jak i podrobienie samego podpisu. Nie czyni przy tym różnicy, czy osoba, której podpis podrobiono, w rzeczywistości istnieje i nosi imię i nazwisko, które podrobiono, czy też osoba ta nie

istnieje. Przerobienie może polegać między innymi na dokonaniu skreśleń, dopisków, wymazań.

Przestępstwo z art. 270 §1 kk jest przestępstwem powszechnym, które może być popełnione umyślnie. W odniesieniu do podrabiania i przerabiania w grę wchodzi jedynie zamiar bezpośredni (ustawa używa określenia "w celu"); zaś w przypadku używania dokumentu jako autentycznego możliwy jest też zamiar ewentualny (bowiem sprawca może przewidywać i godzić się na to, że dokument nie jest autentyczny) (vide Mozgawa M, Komentarz, Lex 2012).

Tym samym dokument jest podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony, zaś przerobiony jest wówczas, gdy osoba nieupoważniona zmienia dokument autentyczny (vide wyrok Sądu Najwyższego z dn. 27.11.2000r. o sygn. III KKN 233/98, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 5, poz. 4). Znamię "w celu użycia za autentyczny" (art. 270 § 1 kk) zrealizowane zostaje również wtedy, gdy celem działania sprawcy jest użycie dokumentu przez inną osobę (vide uchwała Sądu Najwyższego z dn. 17.03.2005 r. o sygn. I KZP

2/05, OSNKW 2005, nr 3, poz. 25).

Natomiast gdy sprawca w celu, o jakim stanowi art. 297 §1 kk, używa dokumentu jako autentycznego, który sam podrobił, ma miejsce kumulatywna kwalifikacja z art. 297 §1 kk i art. 270 §1 kk (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 28.11.2014r. o sygn. II AKa 390/14, LEX nr 1621219).

Sąd stanął na stanowisku, że nakreślenie przez oskarżonego podpisu innej osoby, a następnie przedłożenie dokumentu takiego w KRS, wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 270 §1 kk. W oczywisty sposób oskarżony – osoba dorosła, uczestnicząca w sposób profesjonalny w obrocie gospodarczym – musiał zdawać sobie sprawę z własnej tożsamości i personaliów, a tym samym że podpisanie się jako inna osoba, choćby ojciec, nie stanowi opatrzenia dokumentu własnym podpisem, a tym samym stanowi podrobienie podpisu ojca. Skoro oskarżony tak podpisane dokumenty przedłożył następnie w KRS, a były to dokumenty związane z działalnością spółki, oczywistym dla Sądu jest, że w takim właśnie celu dokumenty te podrobił. Wnioski, składane do KRS, wraz

z załącznikami, stanowią dokument w rozumieniu art. 115 §14 kk jako zapisy stanowiące dowód okoliczności mającej znaczenie prawne, bowiem wynika z nich dokonanie w imieniu przedsiębiorcy określonej czynności związanej z realizacją obowiązków rejestrowych. Okoliczność, że poszczególne dokumenty, zawierające w analogiczny sposób podrobione podpisy, składane były w różnym czasie, wskazuje jasno na złożony i przemyślany charakter działania, a tym samym – na działanie oskarżonego w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. W tym stanie rzeczy Sąd uznał za udowodnione, że oskarżony działaniem swoim wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 270 §1 kk.

4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Punkt wyroku

Przytoczyć okoliczności

I

Sąd ocenił jako znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzuczonego oskarżonemu czynu – działaniem swoim oskarżony naruszył pewność obrotu

prawnego, jaki gwarantuje rzetelność dokumentów, dodatkowo dążąc do uzyskania na tej podstawie wpisów w ogólnodostępnych aktach rejestrowych spółki. Dodatkowo Sąd nie mógł pominąć, że działanie oskarżonego miało charakter złożony i rozciągnięty w czasie, obejmowało bowiem nie tylko podrobienie łącznie 7 dokumentów, lecz następnie również złożenie ich w KRS. Oskarżony miał przy tym możliwość na każdym etapie od zamiaru popełnienia przestępstwa odstąpić, czego jednak nie uczynił.

Analogicznie za znaczny Sąd uznał stopień winy oskarżonego – oskarżony działał świadomie, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, mając wszak niczym nieograniczoną możliwość zachowania się zgodnie z prawem, czego jednak nie uczynił. Sąd nie stwierdził w niniejszej sprawie jakichkolwiek okoliczności wyłączających winę bądź bezprawność działania oskarżonego.

Wskazać należy, iż w sprawie niniejszej Sąd nie stwierdził podstaw, by działanie oskarżonego uznać za wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 270 2a kk. Dokonując powyższej oceny Sąd podzielił

w pełni stanowiska zawarte w przeszłości w orzecznictwie sądów, stanowiące, iż o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu; wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego; dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motywy i cel działania sprawcy. Stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny, czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dn. 29.09.2010r. o sygn. II AKa 270/10, LEX nr 621279...). Jednocześnie opowiadając się w kwestii oceny, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi, w zakresie kryterium przedmiotowo-podmiotowych znamion czynu należy zważyć, czy zachodzi przewaga okoliczności łagodzących nad tymi o pejoratywnym

wydzwięku (vide wyrok Sądu Najwyższego z dn. 24.02.2004r. o sygn. WA 1/04, OSNwSK 2004/1/390). Powołana już powyżej wielość podrobionych dokumentów, jak i złożony i przemyślany charakter działania oskarżonego w powiązaniu z pozostałymi okolicznościami, powołanymi powyżej, nakazują stopień społecznej szkodliwości zarzuczonego oskarżonemu czynu uznać za znaczny, co wyklucza przypisanie oskarżonemu popełnienia czynu z art. 270 §2a kk.

Znaczny stopień winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd poczytał za okoliczności obciążające oskarżonego. Podobnie za okoliczność taką Sąd przyjął, że uprzednio wobec oskarżonego warunkowo umorzono postępowanie również o czyn z art. 270 §1 kk, jednak oskarżony nie wyciągnął wniosków z otrzymanej uprzednio szansy (k. 674).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał brak orzeczeń, w których wymierzono by oskarżonemu kary.

Powołane okoliczności obciążające skłoniły Sąd do uznania, że oskarżonemu winna zostać wymierzona kara znacznie powyżej dolnego

progu ustawowego zagrożenia. Jednocześnie powołana okoliczność łagodząca skłoniła Sąd do przyjęcia, że wymiar kary winien kształtować się też i z dala od górnej granicy, przewidzianej przez ustawodawcę dla tego rodzaju kary, dodatkowo zaś że wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów stawianych wymiarowi kary będzie wymierzenie kary grzywny. Z tych też przyczyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w wysokości 30 PLN. Sąd stanął na stanowisku, że ukształtowane w powyższy sposób orzeczenie o karze uświadomi oskarżonemu, że czyn jego spotkał się z wyraźnym potępieniem ze strony wymiaru sprawiedliwości, powstrzymując go w efekcie od podjęcia analogicznych działań w przyszłości; jednocześnie Sąd uznał, że orzeczona kara będzie także w stanie zrealizować potrzeby związane z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa poprzez wskazanie, iż popełnienie przestępstw jest nieopłacalne i każdorazowo spotka się z nieuchronną karą. W efekcie Sąd, kształtując orzeczenie o karze, miał

	<p>na uwadze zarówno elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe czynu, uwzględniając, aby wymiar kary spełnił poczucie społecznej sprawiedliwości, był adekwatny do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także osiągnął cele zapobiegawcze i wychowawcze. W ocenie Sądu kara ukształtowana wobec oskarżonego we wskazany powyżej sposób czyni zadość dyrektywom wymiaru kary, sformułowanym w art. 53 kk, nie czyniąc kary tej ani niewspółmiernie rażąco surową, ani też niewspółmiernie łagodną.</p>	
5.Koszty procesu		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych. Sąd w pełni podzielił stanowisko, iż regułą winno być obciążenie skazanych kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Zwolnienie takie może nastąpić jedynie przy zaistnieniu przesłanek wskazanych w art. 624 §1 kpk, gdy istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i</p>	

	wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dn. 28.06.2012r. o sygn. I AKa 98/12, LEX nr 1217813). W realiach niniejszej sprawy Sąd okoliczności takich nie stwierdził.
6.1Podpis	